

IN DE SCHIJNWERPER

Gerrie-Marie Rijken-Heijnis: 'Samen met vrienden de hooiberg vernieuwd'

Gerrie-Marie Rijken-Heijnis (31) Middel 198, is sinds 2010 getrouwd met Lesley Rijken (33). 'Gerrie' heeft een bijzondere familiegeschiedenis. Reden genoeg om trots te zijn op degene die ze nu is.

Heb je hier altijd gewoond?

Ja. Dit is het huis van mijn moeder Annemiek (55). Omdat wij hier zo aan het verbouwen zijn woont ze tijdelijk bij haar vriend. Ze kan niet zo goed tegen drukte. Zij heeft... ja, dat is een beetje moeilijk, maar ze is iemand met een gebuiks aanwijzing. Ze werkt bij Baanstede en heeft extra ondersteuning nodig. Het is de bedoeling dat ze weer terugkomt in haar oude huis. Lesley en ik hebben achter paardenstallen gebouwd en willen de oude paardenstallen bij de woning gaan betrekken om daar zelf te gaan wonen. Iedereen kent mijn moeder als een lachebek.

Ze is de dochter van Gerrit Koopman; Pieter is haar broer. Mijn vader Willem Heijnis was 35 jaar ouder dan zij. Hij is in 2006 overleden. Ik ben enig kind. Mijn moeder was 23 toen ik kwam. Ze hadden daar bewust voor gekozen. Dit huis uit 1914 was van de ouders van mijn vader. Mijn opa heette Jan George en mijn oma Marijtje Winter. Mijn moeder woonde als kind iets verderop. Mijn ouders werkten allebei bij de kuikenbroederij van Rensen, ook hier aan de Middel, waar nu die vier nieuwe woningen staan. Ze zijn door hun moeders aan elkaar gekoppeld. Mijn vader was ook 'enigst' kind. Een kleine familie dus.

Heb je wel eens gedacht om hier weg te gaan?

O nee! Ik ga hier nooit meer weg. Ook wel door mijn moeder, denk ik. Ik voel me verantwoordelijk voor haar. Ze is nu stabiel, maar ze is ook wel eens opgenomen geweest. Dat had te maken met verkeerd medicijngebruik. Dus ja, ik zorg voor haar. Althans, zo voel ik dat. Wat mij betreft woont ze hier straks tot haar dood. En gelukkig ook met haar vriend. Daar gaat ze al acht jaar mee.

Wat betekent deze woonomgeving voor jou, Lesley?

Gerrie en ik gaan al zeventien jaar met elkaar. Ik kwam uit een rijtjeshuis in Poelenburg. De burenkende ik niet echt. Hier kreeg ik van mijn schoonvader klompen en had gelijk blaren op mijn wreef. Ik was allergisch voor paarden en katten en ik had hooikoorts. Maar uiteindelijk zat ik tijdens het hooien op de trekker en vond ik het helemaal leuk. Nee, ik ga hier ook nooit meer weg. Iedereen kent mekaar hier en helpt elkaar. Vorige maand hebben we een deel van de hooiberg vernieuwd. Ik doe veel zelf. Zonder het te vragen kwamen er vrienden helpen. Dakpannen eraf, nieuwe standers en latten en die pannen er weer op. Was in een paar

dagen gepiept. Ons ken ons. Ik voel me hier echt thuis. Ik ken zelfs mensen aan de Zuid.

Hoe oud was je toen je ontdekte dat jouw moeder anders was, Gerrie?

Een jaar of acht. Mijn moeder had een depressieve bui en opeens haalde ze boven alle kledingkasten leeg en moesten wij ons verkleeden 'en aan het werk'. Ik als clown. Ja, dat vond ik wel gek. Ook werd ik een keer van school gehaald door buurman Gerard Metze toen 'papa met mama naar de dokter was'. Dus toen wist ik genoeg. Maar het heeft me wel gemaakt tot wie ik nu ben. Ik ben daar wel sterk door geworden, denk ik.

Heb je je wel eens geschaamd voor je ouders?

O zeker. Ik werd gepest met mijn oudere vader. Het wordt wel een heel zielig verhaal zo... Ik had geen leuke tijd op de Kroosduiker-Noord. Je komt van een boerderij, en je ouders... Ik was wel een beetje timide, denk ik. Ik ging naar het vmbo-basis in Wormerveer. En daarna naar het Regio College, omdat ik iets met paarden of in de horeca wilde doen. Daarna ging ik naar de middelbare hotelschool in Amsterdam. Ja, toen ik mijn ondernemersdiploma ging ophalen was ik wel heel erg trots.

Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

Lesley: Ik verkocht met mijn moeder spulletjes op Koninginnedag. Een gezamenlijke vriendin heeft ons gekoppeld en we kregen verkering. Gerrie werkte sinds haar zestiende op Het Pannekoekschip in Wormerveer. Na een jaartje heb ik haar daar een keer opgehaald en, zoals dat hoort, netjes thuisgebracht. Toen was alles op de Middel nog donker. Omdat ik me in het weekend toch verveelde ben ik op zaterdagavond ook op die boot pannenkoeken gaan bakken. Zeven jaar lang, elke zaterdag. Ik ben metselaar en het bedrijf waar ik werkte ging vijf jaar geleden failliet. Toen heb ik mijn papieren gehaald en ben ik als kok in de keuken komen werken. De laatste drie jaar fulltime. Toen eigenaren Ed en Mieke eindelijk eens op vakantie gingen kregen wij de leiding. Wij zeiden wel eens voor de grap dat wij het 'later' over zouden nemen.

Wat doen jullie nu?

Gerrie-Marie: Nou, dat is dus nu ook gebeurd. Sinds januari hebben wij Het Pannekoekschip van Ed en Mieke overgenomen. Dus ja, we hebben een eigen zaak nu. Lesley staat in de keuken en ik doe

de bediening. We werken met een team van twaalf oproepkrachten waarvan de meesten studeren. En ik moet zeggen: mede dankzij de jarenlange steun van Ed en Mieke is het met mij dus toch 'goed' gekomen, haha! Zij waren als ouders voor mij. Laatst zei een van de medewerkers tegen ons: 'Ik zie jullie ook als vader en moeder, want jullie geven me eten, drinken en geld.' Na het werk blijven ze lekker natafelen, ze drinken wat met elkaar en doen spelletjes. We moeten ze als ze ziek zijn soms echt naar huis sturen, omdat ze evengoed komen werken.

Hoe omschrijf je je karakter?

Nou, ja, eh... zorgzaam. Sterk. Dat verzorgende zit in mij denk ik. Ik vind het fijn om iets goeds te doen. Mijn vader hield wel van een biertje. Ach ja. Ik ben vooral trots op degene die ik ben geworden. Mede dankzij de mensen die mij daarbij geholpen hebben. Lesley hoort daar ook zeker bij. Als je mijn genen nagaat is er in de familie genoeg ellende geweest.

Heb je nog hobby's?

Ik had zelf een paard, maar dat is helaas overleden. Twee keer in de week ga ik in Wormerveer naar de Zumba.

Wat vind jij belangrijk in het leven?

Dat je er voor elkaar bent wanneer dat nodig is. Dat je leuk bent naar elkaar. Een fijne omgeving hebt. Ja, dat er dan op maandagavond zomaar vier vrienden komen helpen met die dakpannen. Ongevraagd. Dat is toch wel bijzonder. Dan bestel je een aantal pizza's en een kratje bier. En zo proberen wij ook voor anderen te zijn.

Marijke van der Pol

